

I Naturfredningsloven er der med Hensyn til Spørgsmaal om Tilkendelse af Erstatning for de ved Fredningsnævnenes og Overfredningsnævnets Kendelser forvoldte Indgreb i de private Rettigheder truffet den Ordning, at disse Spørgsmaal i første Instans afgøres af Fredningsnævnet, Fredningsnævnets Kendelse kan af vedkommende private indankes for Overfredningsnævnet, og saafremt den paagældende heller ikke ønsker at akkviescere ved dettes Afgørelse, kan han yderligere kræve, at Spørgsmaalet afgøres ved Skøn af uvildige, af Retten udmeldte Mænd. Skønsforretningen, der foretages af 2 Personer, kan omstødes ved en Overskønsforretning, som foretages af 4 Personer. Overskønsforretningens Resultat bliver saaledes den endelige Afgørelse af, hvorvidt der skal tilkendes Erstatning, og eventuelt hvor stor denne skal være.

Denne lange og besværlige Fremgangsmaade for Erstatningens Fastsættelse har vist sig at virke mindre heldigt, saavel derved, at Skønsmændene, der udpeges efter Forslag dels fra den private, dels fra Fredningsnævnet, udnævnes for den enkelte Sag og derfor ikke kan være i Besiddelse af samme Erfaring og Indsigt som en fast Taksationskommission, som derved, at Fredningsinstitutionen paa det Tidspunkt, da Skønsmændene træder til, i Virkeligheden helt har sluppet Sagen, saaledes at Overfredningsnævnet er udelukket fra ved Afsigelsen af sin Kendelse at tage Hensyn til Resultatet af Skønsmændenes Forretning, der kan tænkes at afvige meget betydeligt fra Nævnets Skøn over Erstatningens Størrelse.

Justitsministeriet foreslog derfor i det forelagte Lovforslag, at Erstatningens Størrelse skulde fastsættes af en fast Taksationskommission, bestaaende af en af Justitsministeren beskikket Formand og 2 Medlemmer, der vælges i København af Borgerrepræsentationen og i øvrigt for hver Amtsraadsreds af Amtsraadet.

I det af Landstinget nedsatte Udvalg foreslog et Flertal (Venstre, de Konservative og de Radikale) en anden Sammensætning af Kommissionen. Flertallet udtaler i Betænkningen: »Paa den ene Side bør de regeringsvalgte, af lokale Hensyn naahængige Medlemmer være i Majoritet, altsaa udgøre 2 af Kommissionens 3 Medlemmer. Og paa den anden Side bør det tredje Medlem vælges saaledes, at der saa vidt muligt tilsikres Kommissionen Lokalkendskab med Hensyn til alle forekommende Sager.« Mindretallet (Socialdemokraterne) holdt derimod paa, at Justitsministeren kun skulde vælge 1 Medlem af Kommissionen. Mindretallets Ændringsforslag forkastedes med 34 St. mod 11, hvorefter Flertallets Ændringsforslag vedtoges enstemmig med 36 St., 11 undlod at stemme. I denne Affattelse, som vedtoges enstemmigt af Folketinget, gaar Lovens § 1 ud paa, at Naturfredningslovens § 15, 3. Stykke, affattes saaledes: